

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 8. november 2021
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Emma Saugmandsgaard
Øe
Sagsnr.: 2021-0037-0131
Dok.: 2194725

Besvarelse af spørgsmål nr. 5 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om forbrugeraftaler og lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område. (Ændring af reglerne om forbrugeraftaler som følge af implementering af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers (moderniseringsdirektivet) og ændringer af forbrugerbeskyttende regler, der falder uden for implementering af moderniseringsdirektivet) (L 16).

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 5 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om forbrugeraftaler og lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område. (Ændring af reglerne om forbrugeraftaler som følge af implementering af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers (moderniseringsdirektivet) og ændringer af forbrugerbeskyttende regler, der falder uden for implementering af moderniseringsdirektivet) (L 16), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. november 2021.

Nick Hækkerup

/

Louise Black Mogensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 5 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om forbrugeraftaler og lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område. (Ændring af reglerne om forbruger- aftaler som følge af implementering af visse dele af direktivpakken New Deal for Consumers (moderniseringsdirektivet) og ændringer af forbrugerbeskyttende regler, der falder uden for implementering af moderniseringsdirektivet) (L 16):

”Vil ministeren kommentere henvendelsen af 3/11-21 fra De Danske Bilimportører, vedrørende fjernsalgsbegrebet, jf. L 16 - bilag 7?”

Svar:

Forbrugeraftalelovens § 3, nr. 1 (som med forslaget bliver nr. 4), definerer fjernsalgsaftaler. Bestemmelsen implementerer forbrugerrettighedsdirektivets (2011/83/EU) artikel 2, nr. 7.

Det følger af bestemmelsen, at en fjernsalgsaftale er enhver aftale om varer, tjenesteydelser eller løbende levering af varer eller tjenesteydelser, når aftalen a) indgås ved brug af kommunikation, der foregår, uden at forbrugeren og den erhvervsdrivende mødes fysisk (fjernkommunikation), og b) indgås som led i et system for fjernsalg, som drives af den erhvervsdrivende.

Med lovforslag nr. L 16 foreslås det at tilføje ”til og med tidspunktet for dens indgåelse” før litra a. Den foreslåede ændring har til formål at præcisere, at der ved indgåelsen af en aftale udelukkende må være anvendt fjernkommunikationsteknikker, for at en aftale er omfattet af definitionen på en fjernsalgsaftale.

Ændringen foreslås på baggrund af en åbningsskrivelse fra EU-Kommissionen, som Danmark modtog i 2017, angående Danmarks gennemførelse af forbrugerrettighedsdirektivet. Kommissionen har i åbningsskrivelsen bemærket, at der i den danske definition af ”fjernsalgsaftale” ikke stilles krav om, at der til og med tidspunktet for aftalens indgåelse udelukkende anvendes en eller flere former for fjernkommunikationsteknikker. Derved udledes et centralt element i definitionen, som gør det muligt at adskille aftaler om fjernsalg fra andre aftaler. En aftale kan for eksempel forhandles på den erhvervsdrivendes faste forretningssted og senere indgås ved hjælp af fjernkommunikation. Ifølge direktivet vil en sådan aftale ikke blive kvalificeret

som en ”aftale om fjernsalg”, mens dette er uklart efter den danske gennemførelse.

Med den foreslåede ændring tilsigtes der ikke ændringer i gældende ret, og det gældende fjernsalgsbegreb opretholdes derfor med lovforslaget. Det fremgår heraf, at der skal være tale om en aftale, der udbydes, forhandles og indgås på afstand.

Af lovbemærkningerne til bestemmelsen følger det, at fjernsalgsbegrebet indebærer, at der f.eks. vil være tale om fjernsalg i tilfælde, hvor forbrugeren alene besøger den erhvervsdrivendes forretningssted med henblik på at indsamle information om varerne eller tjenesteydelsen, og aftalen efterfølgende forhandles via fjernkommunikation, jf. Folketingstidende 2013-14, A, L 39 som fremsat, s. 130.

I de ældre lovbemærkninger til bestemmelsen, er der angivet flere eksempler på fjernsalgsaftaler. Det fremgår heraf, at som fjernsalgstilfælde kan f.eks. nævnes, at der i en tv-reklame reklameres for et realkreditinstituts ydelser med opfordring til at ringe til et bestemt telefonnummer, og hvor aftalen indgås i forbindelse med forbrugers telefoniske henvendelse til selskabet. Som et andet eksempel kan nævnes et tilfælde, hvor en bank annoncerer i avisen for en bestemt type konto med angivelse af, hvor der kan rettes skriftlig, elektronisk eller telefonisk henvendelse med henblik på indgåelse af kontoaftalen, og hvor aftalen indgås ved forbrugers henvendelse på en af disse måder til banken, jf. Folketingstidende 2003-04, tillæg A, s. 7587.

Derimod vil aftaler, der forhandles på den erhvervsdrivendes forretningssted, men indgås endeligt ved hjælp af fjernkommunikation eller reservationer foretaget af en forbruger ved hjælp af en fjernkommunikationsteknik med henblik på levering af en tjenesteydelse fra en erhvervsdrivende, f.eks. bestilling af tid hos frisør eller tandlæge, ikke være omfattet. Reservationer af varer med henblik på, at forbrugeren kan undersøge varen nærmere på den erhvervsdrivendes forretningssted, vil heller ikke være omfattet, hvis forhandlingerne og aftaleindgåelsen efterfølgende sker ved parternes samtidige fysiske tilstedeværelse på den erhvervsdrivendes forretningssted, jf. Folketingstidende 2013-14, A, L 39 som fremsat, s. 130.

I henvendelsen af 3. november 2021 fra De Danske Bilimportører spørges der til, om en række konkrete situationer, hvor en erhvervsdrivende indgår aftale om salg af en bil, vil udgøre en fjernsalgsaftale.

Justitsministeriet bemærker, at der ved kategoriseringen af en aftale som en fjernsalgsaftale grundlæggende skal foretages en vurdering af, om aftalen er udbudt, forhandlet og indgået ved fjernkommunikationsmidler.

Det følger af de angivne eksempler og EU-Kommissionens henvendelse, at såfremt en aftale er forhandlet fysisk på den erhvervsdrivendes forretningssted, og købsaftalen efterfølgende er fremsendt til forbrugeren ved brug af e-mail, vil der ikke være tale om en fjernsalgsaftale. Omvendt vil en aftale, hvor forbrugeren har besøgt den erhvervsdrivendes forretningssted for at se varen, men hvor aftalen efterfølgende er forhandlet via et fjernkommunikationsmiddel, udgøre en fjernsalgsaftale. Det vil i sidste ende være en konkret vurdering.